

Betydning tidligere overfor Moderlandet, saa maa de have følt den nu. Og lad os saa deraf drage den ganske naturlige Slutning, at hvis England vil holde sammen paa dette Rige efter Krigen, saa maa det paa en eller anden Maade knytte disse vældige Omraader til sig, og denne Maade maa i første Linie være økonomisk. At dette vil stille vort Landbrug Grænser for dets Af-sætning, som det ikke har kendt tidligere, nærer jeg ingen Tvivl om, og altsaa nærer jeg heller ikke Tvivl om, at Landbruget, som har saa stor Betydning for hele vor økonomiske Tilværelse, efter Krigen gaar trange Tider i Møde. Men hertil forekommer det mig, der bør tages et meget væsentligt Hensyn, og det maatte afskrække fra at lægge en særlig Byrde paa dette Erhverv ud fra den Forudsætning, at det i den hidtil forløbne Tid af Krigen maaske havde haft en særlig Fortjeneste.

Til Slut blot to Ord om dette, at den højtærede Indenrigsminister — saaledes har jeg forstaaet det — har gjort denne Sag til en Afgangssag (Afbrydelse) ... eller, om De vil, et Kabinetsspørgsmaal. Er der virkelig Rimelighed i det? Er det muligt at tage mere Hensyn til en Regering, end der fra dette Tings Side bliver taget til den nuværende Regering? Jeg kan virkelig ikke se det. Snarere synes jeg, man maa sige, at vi forkæler den, og at vi derfor høster den Løn, som alle Mennesker faar, der forkæler andre, nemlig at man til sidst overhovedet ikke kan have nogen anden Mening, uden at det øjeblikkelig bliver gjort til et Spørgsmaal af allerførste Rang, i nærværende Tilfælde altsaa til, hvad jeg kalder for et Afgangsspørgsmaal. Jeg synes, at man, uden at tage denne Ting paa nogen Maade højtideligt, ganske roligt kunde have fortsat denne — for øvrigt, synes jeg, meget interessant og belærende — Debat, indtil Emnet var udtømt, og saa skulde det dog være mærkeligt — navnlig naar Regeringen ved at indtage en ganske neutral Holdning i Debatten viste, at den paa sin Side søgte at borteliminere ethvert politisk Moment, der kunde komme op i Sagen —, om man ikke til syvende og sidst kunde naa til Forstaaelse om en Dagsorden, som var, om jeg saa maa sige, saglig. Hvad angaar den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er fremsat fra konservativ Side, kan jeg saamænd ikke se, hvad ondt den siger mod Ministeriet eller mod noget Menneske overhovedet. Hvad andet siger den, end at vi nærer ikke Spor af Tvivl om, at Ministeriet har villet det rette, men at vi ikke mener, at der er anvendt de rette Midler til at fremkalde den

Virkning, som Ministeriet har ønsket, og at vi ønsker, at disse Midler drøftes yderligere? Hvis dette ikke er ønskeligt i enhver Sag af Betydning, saa maa jeg slutte mig til, hvad en af de tidligere Talere sagde: Hvad er saa i Grunden Rigsdagen til? Send os saa hellere hjem, og reger videre paa eget Ansvar, saaledes at alle og enhver kan se, at I, Regeringen, og ingen anden har Ansvaret for, hvad der sker!

Mads Larsen: I den korte Bemærkning, jeg fremsatte i Eftermiddagsmødet, lykkedes det mig ikke at faa sagt alt det, jeg kunde ønske at sige om det Spørgsmaal, som havde kaldt mig frem til Indsigelse mod en Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Hvis det var lykkedes mig, vilde det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) ikke have behøvet at belære mig om, at der i Aar ogsaa er avlet dansk Rug, som ikke egner sig til Brødkorn, thi jeg havde meget vel i Erindringerne — saa meget Kendskab har jeg til jyske Forhold, at jeg ved det —, at med det Vejrlig, som vi havde de sidste 14 Dage eller 3 Uger før Høsten, maatte der paa Sandjord adskillige Steder være avlet saa smaaakærnet Rug, at den vilde være meget daarlig anvendelig som Brødkorn. Men nu er der unaegtelig under Forhandlingen her af ærede Medlemmer af Venstre, ikke mindst det ærede Medlem fra Herning (Westergaard), fremført saadanne Udtalelser om de uhyre Tab, som netop Rugen paa disse Egne skulde give sine Indehavere ved en Maksimalpris af 19 Kr. 50 Øre, at jeg maa sige til mig selv: Saa er det alligevel en Fejltagelse, naar Du og det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) mener, at denne Rug skulde være saa lavvægtig og saa lidet anvendelig, thi naar den kan bringe et Tab paa 4—5 Kr. pr. Td., maa det virkelig være god Rug. I min korte Bemærkning paaviste jeg i Henhold til Oplysninger, der foreligger for os fra Indenrigsministeren og fra Prisreguleringskommissionen, og som mit Partis Ordfører har nævnt, at Maksimalprisen, 19 Kr. 50 Øre, er fastsat i Overensstemmelse med Markedsprisen, som denne var i det paagældende Øjeblik, og i Overensstemmelse med de Erfaringer, vi havde for, hvor meget den fremmede Rug, der var indført hertil, havde kostet og kunde udbydes til herhjemme, naar enhver Spekulationspris bortfaldt, saaledes at det var den virkelige, reelle Pris. Og naar vi ved, at denne Rug er 2 Kr. mere værd pr. Td. til Brødfremstilling end den danske Rug, og Prisen for vor Rug saa fastsættes til det, som den